

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtletje meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodniške ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 15.

V Ljubljani, 1 avgusta 1895.

Letnik VIII.

Kaj je novega po svetu?

Kakor smo zadnjič poročali, rešeno je celjsko vprašanje za nas jako ugodno. Ta sama na sebi mala stvar povzročila je med liberalnimi Nemci mnogo krika in hrupa. Vsi brez izjeme napadali so katoliške poslance, ki so glasovali za nas. Posebno Kulteneggerja obdelavali so na vse mogoče in nemogoče načine in liberalna olika pokazala se je zopet jedenkrat prav v lepi luči. Na drugi strani pa ne manjka zagovornikov naše stvari. Tako piše štajerski list „Sonntagsbote“, ki je tolikšen in tako urejen kakor naš „Domoljub“: „Liberalci in prenapeti Nemci zborujejo zdaj jedno v drugo, da zabavljajo na katoliške-konservativne poslance. Zakaj? Zato ker so ti vrli poslanci pravični onim Avstrijoem nasproti, ki sicer niso Nemci, a so dobri katoličani in prijatelji kmetov. Liberalci nam v šoli niti za peč nočejo odstopiti, Slovenci držé z nami. Pri posvetovanju o davčni prenosovi so liberalci najboljšje dele poslabšali ali zbrisali. Slovenci držali so z nami. Toraj naj bi se mi z našimi sovražniki družili, zato ker govore z nami isti jezik. S prijatelji pa, ki govore drug jezik, a so z nami istih mislij, s temi naj bi grdo ravnali? Recite vendar, ali ni to nesramno zahtevanje?“ Tako govori omenjeni list. — Tudi celo na Mazarskem pišejo židovsko-liberalni listi s strupenim peresom proti celjski gimnaziji čes, da je neumnost, da so se nemški poslanci udali peščici Slovencev. Pa tudi tam se dobri veselé pravične zmage Slovencev. Iz tega vsega se učimo, da so liberalci povsod jednaki in da drugemu ne privoščijo pravice, dasi mu gre do. Gledajo le, da se njim dobro godi, kako pa je z drugimi, to jim ni mar. Kjer je le peščica nemških liberalcev, takoj zahtevajo svojo nemško solo in država jo takoj da z velikimi stroški. Če pa vlada odmeni 1520 gld. za Slovence, pa tak krik! Celjski gimnaziji, s tolikim naporom pridobljeni pa želimo obilo božjega blagoslova, da bo uspevala na korist in v prosveto katoliškega naroda slovenskega!

Poglejmo tudi, kaj se še sicer godi v državnem zboru. Dne 16. julija predlagal je naš poslanec Pfeifer

resolucijo, v kateri pozivlja vlado, da predloži načrt zakona glede belokranjske železnice, ki se ima zgotoviti v letu 1896. Ta železnica naj bi bila širokotirna in naj bi vezala Belo krajino z ostalo Kranjsko. Gotovo vsi pozdravljajo to resolucijo z veseljem, samo da bo tako speljana, da ne bo služila samo gorjanskih gozdov posestniku Schlesingerju, ampak res ljudstvu. Stavili so se tudi predlogi naj bi se odpravila loterija in pa kolek za časopise. Državni zbor je končal 20. jul. svoje zasedanje in 22. jul. sešla se je gosposka zbornica, da potrdi sklepe.

Nemška sodba o slovenskih šolskih razmerah. „Grazer Volksblatt“ piše: Na Goriskem, koder je izmed 213.862 domačih prebivalcev le 2195 ali 1 % Nemcev, od ostalih pa dve tretjini Slovencev in jedna tretjina Italijanov, vzdržuje država nemško gimnazijo in nemško realko, mej tem ko Slovenci in Italijani nimajo nobenega takega zavoda. Kaj pomeni nemški zavod v taki deželi, kjer ni tako rekoč nič Nemcev, je razvidno iz »uspehov«, katere nam podaja gimnazija. Država mora plačevati vsako leto 32.000 gld. brez pokojnine, kar znaša v osmih letih 256.000 gld. Za to svoto se je toliko doseglo, da je od 50 ali 60 učencev, ki so vstopili 15. sep. 1886 v prvi gimnazijski razred, le jeden dospel do osmega razreda. Vsi drugi so izostali, ne da bi dosegli svoj namen. Skupno je bilo letos v osmem razredu 26 učencev, od teh je bilo 15 Slovencev, 11 Italijanov, torej niti jeden Nemec. Od omenjenih 26 učencev se jih je oglasilo le 18 za zrelostni izpit, toda se od teh morajo 4 ponoviti skušnjo po počitnicah. O kaki odliki ni niti govoriti. Vsak teh abiturijentov stane okrogli h 18.000 gld. Ako pomislimo, da šteje zavod nekaj nad 400 učencev, tedaj vidimo, da sta le dva odstotka dosegla svoj učni namen. Razumevno je, da so stariši, ki morajo toliko žrtvovati za svoje sinove, s tem vspehom jako nezadovoljni ter se pritožujejo nad profesorji. Toda temu niso krivi profesorji, ampak le učna metoda. Na celem Primorskem, koder je po zadnjem ljudskem štetju 348.840 Slovencev in Hrvatov, 294.880 Italijanov in le 15.206 Nemcev, vzdržuje država tri nemške gimna-

zije z doneskom 91.000 gld., dve nemški realki z doneskom 56.000 gld. in tri nemške ljudske sole z doneskom 52.000 gld. K temu je še vpoštevati 4000 gld., katere izda država za nagrade učiteljem za nemski jezikoslovni pouk. Vse te nemške sole na Primorskem stanejo državo okroglih 203.000 gld. — Poleg teh se pa še vzdržuje ljudska šola za mornarje, za katero mora država donasati poleg drugih podpor 21.000 gld. Za 15 206 Nemcev potroši država torej nad 224.000 gld. ali 15 gld. za jednega Nemca na leto. Za Italijane se vzdržuje jedna gimnazija in jedna obrtna šola, za Slovence in Hrvate pa — nič! Ako pa ti zahtevajo kako skromno malenkost za svoje kulturne potrebe, kakor se je zgodilo pri celjski gimnaziji, tedaj začne vreti med Nemci, kakor bi se jim godila Bog ve kaka krivica! 1500 gld. za 400.000 štajerskih Slovencev, nasprotno pa 224.000 gld. za — 15 tisoč Nemcev na Primorskem. Na Primorskem odpade na jednega Nemca petnajst goldinarjev, na Štajerskem pa na jednega Slovenca cele tri osmine krajcarja! Številke dokazujejo!

Francozi se bojujejo sedaj na Madagaskarju, velikem otoku zraven Afrike, katerega hočejo spraviti pod svojo oblast. Pa ne gre jim nič kaj po sreči. Kajti že mnogo vojakov je padlo ali v boju ali pa so podlegli neugodnemu podnebjju. Otok je namreč na nekaterih krajih zelo močvirnat in domačini se ravno v močvirja zatekajo, katera njih zdravju ne škodujejo. Francozi pa jih s topništvom in konjeniki po močvirju ne morejo zasledovati. Tudi živeža ne morejo Francozi dovažati. Sicer bi pa storili jako pametno, ko bi z denarjem bolj varčevali, kajti doma imajo 300–400 milijonov frankov (1 frank je 45 kr.) premalo za državine potrebe. Poleg tega pa še velika množica davkov ni iztirjana in državni dolg povečal se je na 30.000 milijonov frankov. Tudi tu se kaže kam pripelje vlada, kateri stoje framazoni in židje na čelu.

Zato se pa tudi na **Ruskem** boje židov in izdali so ukaze, da ne sme nikdo židov čez mejo, razun če nima vseh listin v redu. Med židi namreč je mnogo tihotapcev in teh se Rusi boje gotovo manj, ko pa krivonosih pijavk. Dobro bi bilo, ko bi take prepovedi tudi kje drugje izdali. — Rusi in Bolgari se zblizujejo in ravno v istem času, ko je bil Stambulov umorjen, bil je nadškof Klement, velik prijatelj Rusov, v Petrogradu. Ne vemo, kaj utegne priti iz tega, a to je gotovo, da je Rusom ljubo, da je njih najnevarnejši nasprotnik Stambulov padel. —

V **Makedoniji** se upor naglo širi. Zatirani narod zeli prostosti, katera mu je bila obljubljena a je Turki niso dali. Mnogo bolgarskih častnikov izstopilo je iz bolgarske vojske in so ustopili v ustasko vojsko. Turki pa pošiljajo vedno večje čete v te kraje, da bi s silo zatrli nevarno gibanje. Zlate prostosti želimo iz vsega srca tudi mi zatiranim bratom.

Grozen zločin zgodil se je 15. t. m. na **Bolgarskem**. Stambulov, ki je storil Bolgarsko veliko in samostojno, padel je pod bodali zavratnih morilcev. Ob 8. uri

zvečer, ko se je vračal Stambulov s Petkov-om domu, napadli so ga 4 mošje s samokresi in nožmi ter ga grozno razmesarili. Hudo je bil ranjen na glavi in na obeh rokah in sicer tako, da so mu obe roki odrezali. Na prostoru, kjer je bil umorjen, nasli so turški handžar, velik nož pa dva samokresa. Več oseb so že zaprli in Stambulov sam je baje dva spoznal in ju imenoval. Sumi se, da je bil tudi kočijaž, kateri je vozil Stambulov-a, zapleten v zaroto. 18. t. m. pa je Stambulov med groznimi bolečinami izdihnil svojo dušo. Vsi vnanji zastopniki izrazili so svoje sožalje in njegovi pristaši pripravili so mu lep pogreb. A njegovi zakleti sovražniki so motili spreved in tudi na grobu stoji noč in dan straža, da ne bi ga oskrunili. Ne ve se sicer, ali je res ali ne, pa vsaj trdi se, da ima Rusija tudi tu svojo roko vmes in to zato, ker je Stambulov storil ali vsaj skušal storiti Bolgarijo neodvisno od ruskega vpliva. Mnogo je sicer zagrešil Stambulov, a vendar ostane ta umor madež za Bolgarijo. Kdo pa je podpihovalec k temu umoru, pokazalo se bo pri preiskavi in upamo, da niso domačini.

V **Štet** pričinja se boj proti verski soli. Nekatere javne ljudske šole stale so namreč do sedaj pod vplivom katoliške cerkve. A vladi to ni všeč in že napoveduje boj s cerkvijo.

Na **Angleškem** so volitve končane, večino imajo konservativci, liberalci in radikalci so pa propadli. Med izvoljenimi je več takih mož, ki bodo delovali v blagor Irške, ki je bila do sedaj toliko zatirana.

Kitajci dobili so 8. julija od Rusije veliko posojilo, ki znaša 400 milijonov frankov ali po našem blizu 200 mil. goldinarjev. To posojilo se ima poplačati v 36 letih, ne preje in ne pozneje. Ako bi Kitajci ne mogli redno plačevati odstotkov, plačevala bo mesto njih Rusija. Kot zastavo za posojilo dali so Kitajci svoje dohodke pri carini na morju. Sedaj je pa veliko vprašanje, bodo li mogli Kitajci toliko zmagovati. Tuje države že računajo s tem in so si kar naprej razdelile Kitajsko, vsaka vzame en kos, pa je. Pa brzkone so naredile račun brez ostrirja, ker Kitajci so se zdaj že utegnili spametovati in so sprevideli, da po starem kroju tu ne gre več. —

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Poljedelsko ministerstvo je podelilo kmetijski podružnici v Sv. Križu pri Litiji 100 gld. za na-pravo sadjarnice in trtnice. — Na Igu je 13. jul. ob 3. pop. strela udarila v hišo g. Mart. Zdravje. Omamila je hišno gospodinjjo, ki je pa prišla kmalo k zavesti. Hišo je precej poškodovano, a vzgalo se vendar ni. — Č. g. Viktor Köchler v Boštanju je premeščen v Šmartno pri Litiji. — Ogenj je nastal v nedeljo dne 14. julija ob 1/2 3. uri zjutraj v Novem Mestu na Kapucinskem trgu. Pogorelo je mestno skladišče tik drevoreda. Kdo da je zažgal se ne ve; pravijo, da so je užgal les po ugašenem apnu, ki je pripravljeno za zidanje novega davkarskega poslopja. Ogenj je uničil tudi jedno mestno

brizgalnico in mnogo zaganic in desk, tako da škoda znaša okoli 3000 gld. Sreča je bila, da ni bilo vetra in so vse strehe na okoli premočene od prešnjega naliva. — Iz Bohinja se nam piše: V soboto je lilo celo dopoldne. Hudourniki so narasli, potok Belca je narasel v silno reko, ki je izstopila iz svoje struge ter poplavlila več njiv in travnikov. Most na Bistrici je pretrgala. Hvalo Bogu, da je kmalu nehalo liti. — V Loki je priredilo 14. julija ondoto katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v svojih prostorih veselico. Obnesla se je nepričakovano dobro. Pokazalo se je, da društvo vrlo napreduje. S posebnim zanimanjem je občinstvo poslušalo govor podpredsednika č. g. A. Šinkovca. Govornik je z navdušenimi besedami pripovedoval, kje imamo iskati zdravila v nadlogah. »Ne pri socijalnih demokratih, ampak pri Kristusu.« Slovenski rokodelci, ustanavljajte povsodi taka društva in ne poslušajte onih, ki vam hočejo iztrgati iz srca vero, vaš najdražji zaklad! — Iz trnovske občine na Notranjskem: V nedeljo, dne 14. m. m. je bila v Trnovem volitev župana in občinskih svetovalcev. Županom je bil izvoljen g. France Benigar, značajan, katolišk mož. Dosedanji župan Janez Urbančič ni dobil nobenega glasu. Vrli možje trnovske občine so torej pokazali, da se ne dajo strahovati od naših liberalcev, katerim je blagostanje kmečkega stanu deveta briga. — Ponesrečila se je 17 letna delavka Genovefa Ogrin od sv. Ane pri Trziču. Zadel jo je voziček dratene železnice, da je kmalu umrla. — C. kr. kmetijska družba za Kranjsko je imela dne 18. m. m. svoj občni zbor. Prišlo je nad 80 drušabnikov. Zlasti Dolenjska je bila častno zastopana. Posebno živahen je bil razgovor o predlogih posameznih podružnic. Pri volitvi predsednika je bilo oddanih 81 listkov. Izvoljen je bil g. Murnik s 67 glasovi. Pri volitvi odbornikov je bilo oddanih 179 glasov. Gospod Povše je dobil 71, gospod baron Lazarini 57, in gospod Rohrman 51 glasov. — Iz Dobropolja se poroča: Dne 18. julija je pobila toča. Pri zadete so najbelj vasi Cesta, Zdenska vas in Mala vas. — Protekli teden je padel tesar I. Eržulj v Kompoljah tako nesrečno s strehe, da se je ubil. Zapustil je 6 otrok. — Dne 18. m. m. je na Viču pri Ljubljani strela ubila 12 letnega dečka Fran Kozolja, ko je obiral čresnje. Strela je udarila v drevo in njen puh je tako omamila dečka, da je bil precej mrtev. Drugi dan se je ubila žena Lucija Jarc, ki je padla raz voz, na kateri so nakladali mrvo in si zlomila vrat. Nesrečna žena je bila iz Viča in je zapustila šest nepreskrbljenih otrok. — Sloveča romarska cerkev na Skaručini, ki je bila po potresu zelo razdrapana, je sedaj razun presne slikarije na obokih prenovljena. Popravo so vodili Čehi. Navadni veliki shod je bil 28. julija v tej veličastni cerkvi. — V nedeljo 21. m. m. popoldne je predaval ob 3½ je predaval okrajni živinski zdravnik kranjski g. A. Korožec v Križih pri Trziču. Zbralo se je v šolskem poslopju lepo število živinorejcev iz raznih županij. Gospod Korožec je v več nego jedno uro trajajočem govoru jako poljudno razlagal glavna pravila živinoreje, razpravljal je o raznih boleznih in o pripomočkih, ki naj služijo

živinorejcu v pomoč. — Umrl je 24. m. m. p. Atanazij Krajnik, dolgoletni magister in vikar. Rojen je bil 14. majnik 1822 v Škofji Loki, v frančiškanski red je vstopil 18. septembra 1844. Naj v miru počiva! — Zadušil se je 8 mesecev stari otrok Terezija Očepek iz Vač v Litijskem okraju. Mati je pustila v zibeli otroka samega brez varstva ter šla od doma. Ko se je po preteku več ur vrnila domov, našla je dete mrtvo. — V Starem Trgu pri Ložu je pri občinskih volitvah sijajno zmagala katoliška ljudska stranka. Podobčine so izvolile izmed 23 odbornikov 23 naših, 2 nasprotna. Pri skupni volitvi so dobili naši do 350 glasov, nasprotni 3 glasove; v prvem smo imeli jednako glasov in srečka je odločila dva za nasprotnike in jednega za nas. V dosedaj liberalnem občinskem odboru je sedaj 28 naših in 4 liberalni odborniki. Tako znajo naši možje odgovarjati na liberalno izzivanje! Slava jim! — Nove posojilnice na Dolenjskem z neomejeno zavezo so se ustanovile v Zatičini (načelnik posestnik Fr. Muli), v Trebnjem (načelnik lekarnar Ruprecht), v Krškem centralna posojilnica slovenska (načelnik ravnatelj Lapajne). — Davica pri šolskih otrocih v Rovtah je čisto prenehala. Vseh otrok je zbolelo za to boleznijo do 20, umrl je 1, vsi drugi so ozdraveli. — V Sinedolah pri Senožecah je 18. julija neka neznana ženska prosila za prenočišče, katero so ji tudi dali. Zjutraj pa se je za tanko vrvico obesila. Ne pozna jo nikdo, niti od kod je prisla, niti zakaj se je obesila. — Župnim upraviteljem v St. Lambertu je imenovan č. g. Ivan Nemanjič, kapelan v Rovtah. — 23. julija zvečer je poskočila v Ljubljano v Prulah v Ljubljani 17 letna Antonija Jamnik, a ljudje so jo rešili prostovoljne kopeli. Domači prepri so baje vzrok tega dejanja. — Černomeljski župnik č. g. Wessel stopi z 31. oktobrom v pokoj in na njegovo mesto pride č. g. Peter Skuhala, dosedaj župnik v Veliki nedelji na Štajerskem. — 21. julija utopil se je v Kulpi 73 letni gostač Jožef Piršič. Bredel je vodo, zasel na globoko in valovi so ga odnesli. — V vodnjak je padel 24. julija Anton Janežič iz Zareč pri Il. Bistrici. Šel je čez vodnjak, ki je bil pokrit z deskami. A deska počila in mož je padel v globočino. Mrtvega so izvlekli iz vodnjaka. — Iz Martinjaka 26. julija. Dne 21. julija je večkrat prevedena s sv. zakramenti umrla tukaj ob 6. popoldne v 66. letu svoje starosti vdova Antonija Premrov, po domače Španja, ki je bila v obče priljubljena. To je pokazal tudi slovesen pogreb, katerega se je vdeležilo poleg sorodnikov tudi mnogo drugih ljudij. Ko so po blagoslovljenju trupla pevci zapeli pred hišo lepo nagrobnico, solzilo se je vsako oko za prerano umrlo vdovo. Posebno so zalovali dobri sinovi in hčere, deset vseh vkup, ki so vsi iskreno ljubili svojo ljubo mater. Naj jim bodo v tolažbo, ki pričajo, da z njimi zalujejo tudi drugi in za veselo upanje, da se zopet snidejo s svojo materjo na onem boljšem svetu — pri Bogu v nebesih. Ranjki materi pa Bog daj večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti!

Koroško. Koroški poslanec Peitler, pošten in yeren mož, izvoljen od katoliške stranke, je tudi glasoval v

državnem zboru za slovensko gimnazijo v Celji. S tem pravičnim dejanjem pa si je Peitler nakopal sovraštvo cele nemškutarske sodrge, ki je znana pod imenom »nemskih libera'cev.« — V Celovcu delili so sredi meseca julija milostni knezoškof v stolni cerkvi 10 bogoslovcem višje blagoslove. — Novo mašo je daroval dne 21. julija v Lipalji vasi v kanalski dolini č. o. Emerih Themel, frančiškan tirolske provincije. — Na celovski gimnaziji so sklenili šolsko leto dne 13. t. m. Dijakov je bilo ob koncu leta 414, od teh je 75 Celovčanov, 267 Korošcev, 57 iz drugih avstrijskih dežel. Po narodnosti je bilo 346 Nemcev, 67 Slovencev, 1 Lah. — V nedeljo dne 14. t. m. je zborovalo slovensko katoliško-politično društvo pri Krajcarju v Tinjah. Prislo je kakih 150 kmetov, ki so zelo pazljivo sledili trem govorom o nujnih političnih in narodno gospodarskih vprašanjih. — Vč. g. Iv. Plešuncnik, mestni župnik in dekan v Beljaku je imenovan proštom na virgiljski gori v Brežah, ostane pa na svojem dosedanem mestu. — Škoda, ki jo je napravila zadnja toča v Brežah, St. Salvatorju in Zelčah, je preračunjena na 355.000 gld. — Strela je udarila dne 13. julija v stolp mestne cerkve v Beljaku in napravila precej škode na telefonskih žicah in pripravah. — Velika nesreča se je zgodila dne 20. jul. pri Molbichlu na Zgornjem Koroškem. Posestnik Hartlieb vozil se je s svojo ženo črez dravski most. Sredi mostu se konj splaši, skoči na stran in posestnik in konj z vozom padeta v Dravo. Žena je bila še pravočasno skočila iz voza. Trupla posestnikovega niso več našli. Tudi konj je utonil. — Svitli cesar je podaril za zidanje cerkvenega stolpa v St. Lenardu v labudski dolini 500 gld. — Gradnja slovenske šole družbe sv. Cirila in Metoda v Velikovcu vrlo napreduje v naše veselje in v jezo naših nasprotnikov.

Primorsko. Goriska gimnazija je imela letos 427 dijakov. Osmošolcev je bilo 26, mej kojimi ni niti jednega odličnega. . . . Le 15 je mej njimi iz goriske dežele, 4 Slovenci in 11 Italijanov. Od vseh 26 osmošolcev se jih je oglasilo le 18 za zrelostni izpit, 8 je torej gotovo nezrelih. Od 4 slovenskih osmošolcev je le jeden — M. h. Kragelj — domačin, kateri je 15 sept. 1886 vstopil v prvi gimnazijski razred, v katerem je z njim vred sedelo kakih 50—60 sošolcev. Od teh je torej le jeden mogel napraviti maturo. — Prefekt Ignacij Kralj je umrl 25. julija v Dornbergu. Pogreb se je vršil jako veličastno v soboto 27. jul. Blagi pokojnik je mnogo trpel vsled dolgotrajne bolezni; dasi še mlad, je vendar mnogo deloval, zlasti s pisateljstvom. Bil je jako učen gospod in blag. Svetila mu večna luč!

Cerkev in šola.

V Rimu praznoval je v soboto 13. julija kardinal Miecislav Ledohovski svojo zlato mašo. Za cerkev prezasluznega moža poznajo dragi bralci Domoljubovi iz predlanskega koledarja družbe sv. Mohorja. Čestitke, ki so mu

dohajale ob tej slavnosti, kažejo prav jasno, kako zelo da je ta stari kardinal povsodi v čisljih. Sam sv. Oče, Leon XIII. mu je prvi čestital in to je že nekaj. Poleg tega pa moramo še omeniti, da mu je naš presvitli cesar podelil veliki križ reda sv. Štefana v znamenje svojega spoštovanja. Neizmerno veliko voščil mu je došlo od državnikov, škofov, nadškofov, patrijarhov in različnih družb. Tudi njegovi sorojaki Poljaki niso pozabili nanj in poslali so mu prisrčna voščila in to ravno tako Poljaki na Nemškem kot na Avstrijskem. Vsi, kateri imajo opraviti v zavodu za razširjanje sv. vere, katerega predsednik je kardinal Ledohovski, vsi ti poklonili so se mu na dan njegove zlate maše in mu dali razna prelepa darila. Lepe slovesnosti končale so ta za vse Slované prepomenljivi dan, kajti Ledohovski je prvi Slovan — kardinal, ki zavzema v cerkvi tako visoko mesto. Bog daj starčku še mnogo let plodonosnega življenja!

Sv. Očeta užalila je novica, katero smo že zadnjič prinesli, da hoče namreč framazonška laška vlada slovesno praznovati 25 letnico, odkar je sv. Oče zgubil Rim in je sedaj večno mesto v posesti framazonov. Kakor smo že opomnili, naj bi rajši vlada podpirala reveže, da ne bi gladu umirali, med tem ko za take neumnosti meče denarje. Krispi, ta stari lisjak, se v državnem zboru blini prijatelja cerkvi in papežu, rekoč, da še nikdar cerkev ni imela tolike prostosti. Dalje pravi, da je praznovanje 20. septembra zgolj domoljubnega značaja, kar je pa zopet laž, ker 25 letnica ima biti le proslavljanje framazonstva, in njega zmage nad katoličanstvom. Toda zmotili so se privrženci lazini, kajti krepko še stoji cerkev in kljubuje vsem viharjem in po besedah Izveličarjevih bo ostala do konca sveta. Zato je pa tudi nejevolja zaradi tega velika med ljudstvom, ki strada da se skozenj vidi; kako si pač starejši ljudje, ki so uživali dobroto papeževe vlade, voščijo to nazaj, kaže najbolj to, ker so se Rimljani zmenili, da takrat ne razsvetli svojih hiš, ko se bodo obhajale one slovesnosti. Prav tako!

Z Angleskega pa imamo poročati samo vesele stvari. Vložili so začetkom tega meseca temeljni kamen novi vestminsterski cerkvi, za katero je samo 5 oseb darovalo pol milijona; koliko pa prihaja še drugih darov! Predsednik odbora za združenje s Cerkvijo, lord Halifax, naznanil je, da sv. Oče pripravlja nov korak za združenje anglikanske cerkve s katoliško. Cerkvi nasprotni listi se sicer jezé in skušajo Angleže odvrniti od resnice. Pa tudi med Angleži samimi se mnogo moli za zjedinenje, tako n. pr. je več anglikanskih škofov naročilo svojim župnikom, da naj molijo vsako nedeljo skupno z ljudstvom za zjedinenje. Bog daj, da sv. Oče doživi zjedinenje i anglikanske i vzhodne cerkve s katoliško! To bi bil vesel dan za sv. Očeta in bi mu odtehtal vse britkosti, katere ima prestajati od laske države. Molimo, da se to kmalu uresniči! —

V Belgiji razsaja zdaj boj za novošolsko postavbo, ki dovoljuje svobodnim katoliškim šolam neko podporo in odkaže verouku mesto, ki mu pristojta. Zoper to postavbo zavezali so se liberalci, radikalci in socialisti, ki se sicer gledajo ko pes in mačka in skupno hočejo s surovostjo pre-

prečiti, da ne bi ta postava obveljala. Vkljub vsemu temu pa bode postava vsprejeta. Mi pravimo vkljub temu: kajti ne samo v zbornici ropotajo nasprotniki zoper postavu, ampak tudi po trgih in ulicah napravljajo sprevođe in shode, kjer ugovarjajo zoper to postavu. Da, liberalci gredo celo tako daleč, da pretijo kralju, ako bi potrdil novo postavu. Liberalci so pač povsod jednaki. Radi bi imeli, da bi bili otroci dobri in pošteni, samo o veri ne smejo slišati. Kaka nesmisel! Saj vidimo, kako poštenje in kaka krepost je najprej pri framazonih, bogotajcih, socialistih, liberalcih. Pridiguj kolikor hočeš; bodi pošten in kreposten, ker že to, da veš, da si tak, že to naj ti bo dovolj. — Ni res, ta zavest, kakor se ji pravi, ta zavest je premalo, in človek že tako prerad in prenašlo pada, če tudi na Boga veruje. Kaj pa šele potem, če taji Boga, če taji življenje po smrti, potem si dovoli vse, kar ugaja njegovim strastem in njegovemu telesu, bodisi greh ali ne. To in pa žalostna skušnja zadnjih let izmodrilo je Belgijce, zato pa hočejo sedaj omejitev te pogubonosne šole. —

Prvoboritelj ogrskih katolikov grof Ferdinand Zichy podal se je v Rim. Razni ogrski listi ugibljejo vse krizem, kaj da ima to pomeniti in trdijo kar naravnost, da je ta pot neustrašenega grofa političnega pomena. Gotovo je, da ga je sv. Oče vsprejel v zasebni avdienci in da se je grof nato še dolgo časa razgovarjal z državnim tajnikom Rampollo. Misli se pa v obče, da je grof prosil sv. Očeta naj mu razloži, kako naj se ogrski katoliki vedejo gledé civilnega zakona (do poroke pred županom), ki stopi s 1. oktobrom t. l. v veljavo. Koliko je na vsem tem resnice, pokazala bode prihodnost. —

Zadnje dni meseca junija obhajali so Portugalci velik katolišk shod, ki je bil v zvezi z obletnico rojstva sv. Antona Padovanskega katerega na Portugalskem posebno časté, ker je bil rojen v Lizaboni na Portugalskem. Ta praznik bil je takorekoč národní praznik in zato so skofoje letos sklicali katoliški shod, da bi tem bolj povečevali národní praznik. Na Portugalskem stalo je do zadnjega časa katoličanstvo na jako slabih nogah. Ta namreč je gospodaril pred 140 leti zloglasni minister Pombal, ki je pregnal jezuite iz dežele in dovolil, da so se framazoni zaredili. Sadovi tega brezbožnega moža vidijo se še dandanes; kajti socialisti, anarhisti in liberalci nagajali so katolikom kjer so jim mogli in zato smerno po pravici reči, da je že to samo na sebi mnogo vredno, da so katoličani napravili shod. Po Španskem je navada, da se taki shodi obhajajo po cerkvah in tudi v Lizaboni obhajal se je katoliški shod v cerkvi sv. Vincenca. Pred vsakim zborovanjem bila je služba božja in potem so se začele obravnave. Sredi cerkve bil je postavljen oder za govornika in ljudstvo je ravno tako ploskalo, kakor bi ne bilo v cerkvi. Med posameznimi govori pa je igrala godba in pod korom točili so razne pijače. Nam bi se to seveda nekako čudno zdelo, a tam je že tako navada. Izvrstni govori odličnih mož v nemali so poslušalce za katoliško stvar in posledica tega je bila, da so sprejeli stavljené resolucije z velikansko navdušenostjo. Da ta shod ni bil brez pomena, kaže tudi to, da so ravno isti dan imeli socialisti svoj shod in sicer v temni noči;

bili so tako razjarjeni, da so skušali preprečiti procesijo v čast sv. Antonu, a to se jim ni posrečilo. Katoliški shod obrodil je mnogo dobrega sadu in katoličani so se začeli sedaj zavedati svoje naloge in dolžnosti. —

S Francoskega zopet nekaj veselega. Francoska zemljepisna družba je jezuitu Kolinu priznala zlato kolajno (medaljo) za njegova prirodoznanska opazovanja in za merjenje zemlje na Madagaskarju. Predsednik te učene družbe izročil je vrlemu patru kolajno s temi besedami: »Visokočastiti pater! Vi delate za znanost in za Boga hkrati! Nebo bode poplačalo Vaše apostolsko delovanje. Mi se veselimo in si štejemo v srečo, da zamoremo v vas obdarovati učenjaka.« Francozi pač sprevidijo, da katoliški duhovnik — redovnik zamore tudi v znanstvu kaj odličnega storiti. —

Ozrimo se pa tudi nekoliko po misijonih, koder sejejo misijonarji raznih redov in družb seme božje besede, včasih z uspehom, včasih pa tudi ne. Posebno veselega to pot nimamo omeniti, nasproti ponavlja se vedno stara pesem: premalo delavcev v vinogradu Gospodovem in premalo pripomočkov. Vrh tega pa pride še upornost in trdovratnost ljudij, ki se ustavljajo pravi veri. Posebno velja to o Afriki, kjer so prebivalci še pogosto človekožrci in že to ovira prodiranje krščanstva. Tako poroča neki pater iz Dolenjega Nigra:

»Napravil sem izlet v Nimbe, da obiščem tamošnjega kralja in ga pridobim za krščanstvo. Sprejme me prav uljudno, pa nima mnogo časa za me, ampak kmalu se mi odtegne s praznim izgovorom. Izvedel sem bil pozneje, kam je takrat kralj izginil; kajti drugo jutro vrnilo se je 20 bojnih ladij domu, ki so prej ta dan bile odšle pod kraljevim vodstvom na rop, obloženih popolnoma z raznovrstnim blagom, posebno pa z ujetniki. 20 teh ujetnikov zaklali so pred mojimi očmi pred kraljevim šatorom in jih razkosali. Grozen bil je pogled na množico, ki je klala in mesarila uboge ljudi. Vsak čas prihajale so mimo mene tolpe mož, žen in otrok in vsak je nesel ali nogo ali roko kacega človeka ali pluča ali jetru. In tudi meni ponujali so te kose, iz katerih se je še kar kadilo, naj si izberem po svoji volji. Ponudili so mi potem na veliki ploči riža z mesom in dejali: »To je slanina«, a jaz se bojim, da je bilo človeško meso. Se tisto noč pobral sem svoja kopita in vozil sem se 7 ur neprenehoma med groznim nalivom. Zamorci gotovo kazni ne bodo odšli.« Tako misijonar.

Zopet drugi piše: »Nekateri zamorci mislijo, da bodo morali umreti, ako se dajo krst ti; zato tudi ne dajo otrok h krstu. Pripovedujejo pa, da jih je neki Evropejec k temu našuntal. Pri starih, ki so že blizu groba, je pa v navadi ta odgovor, ako jih skušam pridobiti za sv. krst: »Jaz sem prestar, da bi se dal krstiti.« A jaz to razumem in to se pravi: meni se ne ljubi, da bi začel drugače živeti. V pretečenem poletju prosil me je neki Big Rib, naj mu dam jesti. Spodbujam ga na pripravo za sv. krst, a on pravi: »Sem prestar, da bi se dal krstiti.« Na to ga vprašam: »Ali so nebesa samo za mlade in ne za vas starce? Ali hočeš v hudičovo hišo.« A on blekne: »Da.« Jaz: »No dobro, pa pojdi tudi tja jedi iskati.« —

Sploh je težko zamorce pripraviti do tega, da pridejo k službi božji, da jim podarim kake male stvari, ker zamorec je grozno len in top in se s svojim duhom jako težko povzdigne nekoliko višje, da bi mu molitev šla od srca in zato treba je nezmerne truda, preden postanejo res pravi kristjani. — Nekateri, posebno glavarji, ne morejo pustiti vseh svojih žen, kar pa misijonarji zapovedujejo, predno jih krstijo, ker po krščansko-katoliški veri zamorec vsak le jedno imeti. Tu pa napravljajo protestantovski misijonarji veliko pohujšanje, kajti oni jim dovolijo i po sv. krstu več žen i jih dopuščajo k svojim cerkvenim shodom. Razumljivo nam je toraj, s kolikimi težavami se imajo misijonarji boriti in le upanje, da bode njih trud za zveličanje duš v nebesih obilno poplačan in pa ljubezen do ubogih malikovalcev podpira te afrikanse apostole v njih trudapolnem delu.

Zdaj pa še nekaj veselega.

Z Avstralije piše misjonar Fr. Acar: »Oče Janez od križa pripravlja nekaj oseb za sv. krst, nekaj že krščenih pa na sv. zakon. Pripravljanje vrši se med 7 in 9 uro zvečer. Zadnjič govorili smo o verski resnici, da je bila Marija brez madeža izvirnega greha spočeta. Nekateri niso zamogli tega takoj razumeti in dejali so: »Če je Marija hči Adamova, kakor mi, kako more to biti, da je brez izvirnega greha?« Tu se vzdigne mlad mož, ki se pripravlja za kateheta in vneto govori: »Če bi se gospodarju teh otrok zljubilo, da oprostí nas jednega od davka, kdo podložnikov bi se temu upiral? Dobro! Nima li Bog, Stvarnik in Gospod vseh stvari pravice, jedno svojih ustvarjenih reči oprostiti izvirnega greha? No, in to storil je z Marijo. Nič ni toraj bolj priprostega, ko nauk o brezmadežnem spočetju Marijinem. Takoj so vsi pritrdili, nekateri nekoliko osramočeni, drugi zopet veseli. Ignacij, tako je ime branitelju Marijinemu, je pravo zadel.« —

Toliko za danes iz misijonov. Prihodnjič morebiti kaj več.

Listek.

Gospod Jožef.

Povest. — Spisal Tr.

II.

Kako je Marget prišel iz gostilne, še sam ni prav vedel. Kar je doživel, se mu je zdelo tako čudno, tako nenavadno, da je zdaj pa zdaj postal na cesti, odpri usta in oči in strmel pred se. Ves zaprašen pride naposled počasi pred svojo hišo in ko stopi v sobo, omahne na stol, kakor bi bil pijan.

»Helena!«

Takoj prihiti njegova žena, suhotna bolehná ženska; lepo čelo in prijazne oči kažejo njeno blago srce.

»Glej žena, tega je vzrok tvoj duhoven!«

»Kaj pa je bilo?« vpraša Helena boječe in začudena.

»Kaj je bilo? Pripravi svojo črno obleko, da boš zalovala po meni, če me obesijo.«

»A kaj ti je, Pavel?«

»Danes so me vrgli na cesto in hodili po meni, jutri jim bo to že premalo . . . Pa čakajte! Ne bo se vam pustil Marget kar tako . . . Vina prinesi!«

Ravno tedaj se je čul od trga sem največji hrup in vrišč, in mraz je spreletel Margeta.

»E, sem jih ne bo, prej jih razpode žandarmi!«, misli si, da bi samega sebe utolažil in pomiril.

Za hip utihne vse in samo zvonek glas se glasi od daleč. Brivec poskoči in od jeze mu šine kri v obraz, ko spozna glas gospoda Jožefa.

»Oj ti . . .!« dalje ni mogel, ker mu je od jeze zastala beseda. Tačas pa mu Helena prinese vina.

»Ti, pojdi dol in prašaj koga, ki gre mimo, kaj se godi.«

Kar skočita v sobo vsa spehana dva vojaka od narodne straže, zanikerna človeka, zvesta podložnika Margetova.

»Zapovednik, bežite, skrijte se, vsi so se uprli, jo izgubljeni smo.«

»Kaj? Kako? Kje pa so žandarmi?«

»Vse beži, kamor more.«

Marget stoji bled in prepaden in niti sledu ni več na njem prejšnjega ponosa.

Ko planeta vojaka spet po stopnicah navzdol, vzame svoj denar in svoje orožje, prižge svečo in pravi ženi: »Če bi me iskali, reci jim, da sem bežal, a da ne veš kam. Prinesi za menoj vina in večerjo.«

Varno pleza po lestvi na podstrešje in pride do nizkih, rdečih vrat, ki so bila v temi tako skrita, da bi jih malokdo našel in stopi v tesno, temno izbico.

Helena pa hiti vznemirjena v sobo svoje hčere Marije.

»O, kaj se je zgodilo, Marija, jaz si ne vem pomoči; oče je šel v izbo gospoda Jožefa.«

»Kdaj, zakaj?« zakliče lepa deklica in obraz ji zarudi od nemira.

»Sama ničesar ne razumem. Oče je prišel domu ves zbežan. Pravi, da ga bodo iskali — kdo? Jaz ne vem. Hitel je gor, da se skrije, jaz pa naj mu prinesem jedi.«

Marija sklence roke, mati pa sede na stol utrujena od strahu . . .

Marget je že od nekdaj preganjal župnika iz kraja v kraj; nikjer ni bil varen. V svoji hiši pa ga seveda ni iskal. Mati in hči sta ga skrili v podstrešno izbo, kamor sta mu tudi hrano nosili. Tja je spravil sv. hostije in kelih, v pozni noči pa je hodil po trgu in okolici tolažit vernike in dajat bolnikom poslednjo popotnico.

Brivec je vedel, da sta Helena in Marija pobožni in zvesti svoji veri, zato ju je neprestano zmerjal in jima branil, moliti vpričo njega. S prva sta ga prosili in rotili, naj ne preganja blagega gospoda; a ko je ostal trdovraten v svojem sovraštvu, pustili sta ga pri miru.

»Oh, to je dobro!« zakliče Marija vesela, ko pogleda skozi okno. »Tam gre Anton; on bo vedel, kaj je storiti. Ali ga pozovem gor? . . . Anton sliši!«

Kmalu pride Anton Verne, ki je pa danes nena-
vadno resen. Obe hkrati mu začeta tožiti o nesreči.

»Svetih stvari ne sme onečastiti, zato mu jih mo-
ramo precej vzeti. Hočem ga ostrašiti, da ga izdam upor-
nikom, čeravno se mu ni bati ničesar, kajti kmetje
niso takšni krvoloki, kakor gospóda.«

Hitro odide Anton po lestvi.

Marget se ni utegnil dobro ogledati po izbici, ker
je bil še ves zbežan. A začelo se mu je kmalu čudno
zdeti. Nad posteljo je viselo sv. razpelo, na mizi je bilo
nakopičenih precej knjig, in nekdanj zanemarjeno in uma-
zano, je bilo tu zdaj vse tako snažno. Vrata je takoj
dobro zaklenil; Helena si je to mislila in ker se je bala,
da bi Antonu ne hotel odpreti, oglasi se sama.

»Odkleni, Pavel!«

Vrata se odpró, a ko se prikaže Anton, zgrabi
brivec za samokres.

»Le mirni, gospod Marget. Dovolite samo, da vzamem
nekatero stvari, ki Vam jih ni treba. Čim manj hrupa
delate, tembolje za Vas! Kmete ste sami razdražili, in
poiščete Vas lahko vsak hip. Če nočete, da Vas izdam,
lepo sedite in molčite!«

Na majhni mizi je pokrival bel prt monštranco
župne cerkve in kelih. Ko vzame Anton oboje v roko,
pade prt na tla. Marget molči, a strupeno pogleda ženo
in hčer, ki tiho stojita med vrati.

Helena položi pred moža večerjo, a potem vsi trije
odidejo; slišali so še, kako je jetnik zaklepal vrata za
njimi.

Anton je bil lep, močan mladenič, plemenite duše
in blagega srca. Ljubil je Margetovo hčer Marijo, a ona
njega ravno tako goreče. Brivec ga je sovražil, ker mu
je odločno nasprotoval, kadar se je šlo za vero in za
kralja, in ker je znal tako skriti gospoda Jožefa, da mu
vohuni niso mogli do živega.

»Ko bi me ne poklicali, prišel bi danes k vam tudi
tako, da se poslovim . . .«

Mati in hči se prestrašita.

»Zakaj? Kam si namenjen?«

»Jutri pridejo v Préval od daleč naokoli vsi, ki
morajo orožje nositi, potem pa odrinemo naprej, da po-
tegnemo sabo še vse druge občine.«

»A če odidete, vzdignejo se spet stari gospodarji.«

»Ne bodo si upali, odkar smo jim pokazali, kaj
znamo.«

»In če se vam druge občine ne bodo hotele pri-
družiti?«

»Tega se ne bojimo. Vsakdo sovraži nove oblast-
nike in čaka samo pravega trenutka, da se jih more
otresti.«

»Pa čemu odhajate vsi? Tu bomo tako sami in v
večnem strahu.«

»Bojujemo se za Boga in kralja — kaj bi zaslužil
tisti, kdor bi ostal doma?«

»Prav govoriš, Anton!« zakliče Marija navdušeno
in mu poda roko.

»Toliko bolj te ljubim, ker si vnet za sveto stvar.
A prosim te, varuj svoje življenje in vrni se zdrav. Mo-

lila bom za-te, a ti se spominjaj náme . . . Z Bogom,
Anton!«

»Z Bogom Marija, ostani mi zvesta . . . Zdravi
ostanite, gospa Helena!«

Vsak se je vzdrževal solz, da bi še bolj ne uža-
lostil svojih dražih. Anton je odšel in mati in hči sta
ostali sami.

Noč se je zgrnila nad zemljo, a po jasni noči je
napočilo čudolepo jutro. Nebo je bilo čisto, samo tu pa
tam je plaval bel obláček. Hiše prevalškega trga so se
svetile v zlatih žarkih vzhajajočega solnca.

Na trgu so napravili oltar, okrog katerega se je
zbrala nešteta množica ljudi. Farna cerkev je bila pre-
tesna in prostor pred njo tako majhen, da bi se nikakor
ne mogli vdeležiti sv. maše vsi, ki so se odpravljali v
boj. Zato je prinesel gospod Jožef kelih in monštranco
iz Margetove hiše naravnost na glavni trg in ne v cerkev.

Vse je bilo tako tiho, da se je čulo lahko šumenje
košatih lip, ki so rastle ob širokem trgu. Množica se od-
krije, ko se prične sv. maša. Prosili so Boga, da bi po-
dvojil njihovo moč, da bi dal zmago veri in pravici.

Ko jih gospod Jožef blagoslovi, zberó se navdu-
šeni vojniki, da si izvolijo vodnika.

»Peter Marin naj nas vódi!« klicala je množica.

Peter Marin, siv starček, stopi v sredo in pravi:

»Četudi so mi lasje osiveli, moj duh se še ni po-
starel in roka se mi še ne trese. Ni mi odsojenih več
mного let, pa hočem jih posvetiti Bogu v pravičnem
boju . . . Ali bratje, vaše moči so mlajše in trdnjše,
vaša navdušenost je ognjevitejša od moje. Starost je po-
časna in hladna, lahko omagam, predno se nadejate . . .
Treba vam je mladega, krepkega vodnika, ki vas vodi
urno od zmage do zmage. Najspodobnejši je po svojem
duhu in po junaški postavi Anton Verne; njega si iz-
berite!«

»Živel Verne, naš vodnik!« zakliče vsa množica.

Še tisto jutro se odpravijo vojaki iz Prevala. Ne-
kateri so imeli puške in sablje, ki so jih pobrali žan-
darmom in narodni straži, drugi so nosili močne palice
z železno ostrino na konci, ali pa so se kako drugače
oborožili.

Trg je bil v kratkem času tih in zapuščen.

(Dalje pri.)

Gospodarske stvari.

Zelenjad je treba zalivati, tudi kadar je oblačno.
Ker je pri oblačnem vremenu zrak bolj hladan, se voda
ne spremeni takoj v soparo. Kadar je vročina, se ne
sme nikoli zalivati po dnevu, ampak zvečer ali pa
zgodaj zjutraj, ko sta se zrak in zemlja ohladila. Ko bi
zalivali po dnevu, kadar solnce pripeka, bi preveliko
nasprotje gorkote vode in zemlje nikakor ne ugajalo
rastlinam.

Strašna nesreča nam preti s Ogerskega.
Prikazala se je tamkaj kuga med prašiči. Na tisoče in

tisoče jih je že poginilo. Ta prešičja kuga je bila do sedaj nepoznana. Prešiči, ki so našli to kugo, oboleli na plućih in črevih. Jed jim ne diši, žeja jih pa silno. Na nogah ne morejo stati, se manj pa hoditi. Zarivajo se v steljo in pokaslujejo. Pogostokrat se tresejo po vsem životu, koža je včasih vroča, včasih mrzla, za ušesi, na rilcu, po vratu in po trebuhu postane rudečkasta ali pa višnja. Iz oči jim teče neka smolnata tekočina. Bolezen traja več dni ali pa celo več tednov. Pomočka proti tej bolezni ne poznajo. Meso tacihi prašičev je škodljivo. Bolezen je močno nalezljiva. Prenese se po deklah, ki strežejo prašičem, ali pa tudi po gnoju, ki se izmeče iz okuženih blevov. Kdor bi opazil v svojem blevu tako bolezen, jo mora takoj županstvu naznati. Sicer je pa vlada prepovedala, da se iz Ogerskega in Hrvaškega ne bodo smeli prašiči ne goniti ne voziti, da se kuga ne zanese.

Lanski pridelek. Preračunili so, da se je pridelalo l. 1894. na Kranjskem 305.160 hl pšenice, na Štajerskem pa 846.430 hl, v celi Avstriji pa 16.981.870 hl. Rži se je pridelalo: na Kranjskem 226.470 hl, na Koroškem 1.032.360 hl in v celi Avstriji 29.937.880 hl. Ječmena: na Kranjskem 239.020 hl, na Štajerskem 272.300 hl, v celi Avstriji 21.320.570 hl. Ovsu: na Kranjskem: 401.640 hl, na Štajerskem 1.696.310 hl in v vseh avstrijskih deželah 38.659.440 hl. Turšice: na Kranjskem 266.120 hl, na Štajerskem 737.580 hl in v vseh avstrijskih deželah skupaj: 4.861.860 hl — (1 hl je 3¹/₂ mernika).

Štor od dreves lahko odstranimo, ako poleti ali v jeseni v štor zavrtamo več globokih lukenj, katere napolnimo s stolčnim solitarjem. Luknje potem zamašimo z zamaškom. Štor postane takó trohel, da se v prihodnji pomladi prav lahko odstrani.

Zobobol odpraviti. Noževa spica soli se देने v košček finega platna ali pa v vogel rute, potem se naredi mala culica, vtakne ta v mlačno vodo in koj potegne iz vode. Kapljica, ki se je naredila, potegne se v nos. Po nosu ali čelu malo žgače, tudi kihneš morebiti, a zob te neha boleti. Ako prvokrat ne pomaga, poskusi čez malo časa drugič.

Nekatere krave pri molzi hudo okoli sebe zbijajo in čisto prevrnejo molžno posodo. Posebno goveda, katera v prvič molzejo, hudo zbijajo okoli sebe. Prav priprosto sredstvo je to-le: Po sredi okoli života priveži kravi za prst debelo vrv in jo močno zategni; krava ne bo zbijala okoli sebe in bo mirno stala. Po molzi pa se vrv zopet odveže.

Rogati živini v Ameriki vedno bolj jemljejo rogove, ker postane živina zaradi tega mirnejša in daje več mleka, surovega masla in mesa. Tudi nemški kmetovalci so to vpeljali in jeden opisuje to tako-le: kakor hitro se prikažejo pri teletu začetki rogov, kar se zgodi v šestem do desetem tednu, porežejo se lasje okrog bradavice. Potem se rob te bradavice, koder se imajo pokazati rogovi nekoliko namoči in kake 2 ali 3 minute drgne okoli in okoli s pekočim kalijem, ki se dobi v lekarnah v podobi svinčnika pod imenom »kalium caus-

tium fusum.« Ta tvarina tako močno razjeda, da se koj vidi, da se zgornja rogova kožica začne lusiti. Teleta so potem nekako nemirna, tekajo sem in tja, migajo z glavo in jesti se jim ne ljubi, a to trpi samo nekaj ur. Čez 2 uri vzdigne se z nožovo spico rogova kapica, ki sedi tako rahlo, da se lahko z nohtom privzdigne. Potem se še rog, kar ga je ostalo, nekoliko s kalijem podrgne in rog ne rase več. Korist tega dela je pa tudi ta, da hudo-mušna rogata živina ne napravi človeku škode.

Rudečica pri prešičih. Mnogoteri sredstva, katera se priporočajo zoper to bolezen, so kaj malo zanesljiva. Najboljše je zato i tukaj kakor pri drugih boleznih, da odstranimo vse to, kar utegne biti vzrok bolezni. Ako se je pa zaselila rudečica v svinjak, odločiti je treba takoj bolno žival od drugih in poskusi naj se najprej z mrzlo vodo. Bolna žival naj se zavije v mokre zaklje in pridno poliva z vodo. Da se pa bolezen ne razširi, treba je dobro razkužiti s železnim vitrijolom. V vedru gorke vode raztopi dve polni žlici železnega vitrijola in s to tekočino potem poskropi vsak dan dvakrat svinjak, korita in tudi prešiče same. Da se pa ognje bolezni, pusti prešiče kolikor mogoče mnogo tekati na prostem.

Kolcanje, jednako sitna stvar, kakor svetuje neki zdravnik, odpravi se prav lahko tako-le: Tisti, komur se kolca, naj si z obema kazalcema trdo tišči ušesa, kdo drugi pa mu naj da piti vode, katero naj počasi pije.

Razne novice.

(Gospoda pri kmetijskem ministerstvu pozor!) Iz Bohinja, 22. julija: Meta Hribar, 27 let stara dekle, majari ali pase na planini Ogoreleku. Dne 18. t. m. pa so jej po boljši paši hrepeneče živali ušle v zaklinčani ali prepovedani prostor. Dekle opazivši neredne krave, takoj prihitela, da bi jih iz blazene, s strašili ozaljšane frate odgnala. Pa kar plane kakor kak »Deus ex machina« višji gozdar borštinar s tovarišem iz grmovja ter začne ubogo deklinu neusmiljeno s palico pretepavati, in morati, da pové ime. Kaj je hotela? Povedala je, meneč, da jo bo spustil v miru. A za nameček jo še peha pred seboj, kakor kak hlod, ter sili, da bi mu sledila na daljno Rudno Polje. Po kaj neki? Je-li tam sodišče? In ali ima gozdar pravico omejiti osebnost deklici-pastarici pri 27 letih? Ali po kaj in zakaj jo je silil tje? Ljudje, katerim je vso to kruto afero povedala, svetovali so jej, naj se podá, četudi z največjo težavo, domov, ter stvar ovadi. Res, oče jo pelje naravnost k žandarmeriji, da dogodek naznani, ta pa jo zavrne k zdravniku. Zdravnik pa jej modro odsvetuje od tožbe, čes, da se zenska brez priče ne more z gospodo tožariti. In tako je vsa obžalovanja in kazni vredna zadeva zaspala. Ubogemu, poštemu dekletu bo že čas — najboljši zdravnik — pregnal črnice s pretepenega života. — Čudne razmere! Z nado boljše bodočnosti smo radostno pričakovali novih gospodarjev; mislili smo, da je konec raznim leto za

etom naraščajočim kaznim in sekaturam od teh prijateljev ljudstva. Pa, kakor kaže opisani dogodek, nastopili so se hujski časi našim živinorejcem — časi podobni onim za Viljema Tella v Švici. Prejšnji gospodarji so nas pač mučili — ali pretepali nas vendar niso. Upamo, da to delajo le, da bi se kazali v svoji pretekli milosti nasproti strogemu sedajnemu gospodarstvu, češ, mi smo bili vendar le še bolj usmiljeni, kakor sedajni. (Mimogredé bodi omenjeno, da je erar prevzel gospodarstvo z vsem služabnim osebjem vrod.) — Ljudje so silno razburjeni vsled tega do sedaj pri nas še nezasišane surovega dogodka. Videant consules . . . !

(Razdirjanost ljubljanskih socialistov. — Smešenje cerkvenih obredov.) Iz Sent Vida nad Ljubljano se nam poroča: Za v nedolgo 21. julija se je gostilničarju Miklavu v Dolnicah pri St. Vidu napovedala večja družba iz Ljubljane. Prišli so večinoma sami ljubljanski socialisti in socialistinje. Vedli so se ondi na prostem tako nedostojno, da so se ondotni domačini spodtikali nad njih grdim vedenjem. Poleg drugih surovostij so tudi smetili cerkvene obrede. Gostilničarju, poštenemu možu je prišel namreč v hišo nekdo povedat, da se je jeden surovežev ogrnil z belo haljo, natvezel nekako kapo na glavo ter predstavljal duhovna, ki ljudi blagoslavlja, drugi da je vzel v roke črevelj ter pred njim zvonil, smešec sv. mašo, tretji da je smetil pridigarja, ker je pred vdeleženci kašljal, kihal in se davil ter posamezne nerazumljive besede izgovarjal itd. Ko je gostilničar to zvedel, hitel je ven mej ljudi ter jim strogo prepovedal, da on surovostij ne pripušča in zahteval, da se nemudoma poberejo, odkoder so prišli, kar so tudi kmalu storili. — Nadejamo se, da bo državno pravdnistvo to stvar uatančno preiskalo ter tudi ljubljanskim socialistom pokazalo, da tudi zanje veljajo cesarske postave, ki ne tré, da bi se v Avstriji cerkveni obredi javne in brez kazni smetili.

(Iz Išla), kjer je naš presvitli cesar na letovišču, se poroča: 12. julija srečal je naš milostivi vladar na sprehodu duhovnika, ki je nesel bolniku sv. popotnico. Vladar poklekne in prejme sv. blagoslov. Pač lep zgled nam daje cesar; kako se pa nekateri mestni gospodje obnašajo, ako srečajo Najsvetejše, ni mogoče povedati.

(Rodoljub) je v jedni zadnjih številkih bobnal med svet, da bode prišel vrednik »Slovenčev« pred porotno sodišče, češ da je omenjeni list pisal lažljivo in raztaljivo o č. g. dekanu Ivanu Veselu. Vrednik »Slovenčev« dobil je res zatožnico, a pritožil se je na nad-sodišče v Gradec in to je odločilo, da stvar, katero je prinesel Slovenec, ne more biti predmet obtožbi, ker ni v onih besedah nič raztaljivega za č. g. Vesela. S tem je vsa stvar končana, ugodno za »Slovenca«, neugodno pa za č. g. dekana Vesela in njega zastopnika g. dr. Ivan Tavčarja. —

(Pri sv. Ilju v Slovenskih Goricah) so dne 18. jul. doživeli so hudo uro. Okoli dveh popoldne so pogubonosni oblaki priropotali s suho točo, ki je skoro brez brez dežja klestila čez deset minnt. Neki gospodar piše, da je n. pr. koruze pričakoval za najmanj dvanaest

hektolitrov, sedaj pa bo veliko, če mu bo oklesčeno steblovje rodilo za tri hektolitre, a fizola, zelja in pese bo toliko kakor nič. Trs je letos nastavljal rodno, da gospodarjem menda že dvajset let ni obetal tako bogate trgatve. Zavoljo dolgotrajne zime se je letos delo zapoznilo, delavcev je zmanjkovalo, in v sili je neki vinogradnik na Kresnici ženskam, ki so vezale trto, dajal celo po 50 kr. na dan, pa se hrano. In sedaj nam je huda ura vzela vse upanje do dobre letine.

(Trtna ušica na Štajerskem.) V področju okrajnega glavarstva Ptuj okuženi so vinogradi v 42 krajih, ki obsegajo 4087 hektarjev gorle; v okraju Maribor 12 okolice v obsegu 2555 hektarjev; v okraju Celje 6 krajevnih občin v obsegu 809 hektarjev; v okraju Ljutomer 2 očin, ki obsegati 343 hektarjev vinorodnega zemljišča. Tako je bilo koncem leta 1894. Novo gnjezdo trtne ušice so minole dui zasledili pri Ljutomeru v občini Rádomersčak-Kámensčak.

(V Gradcu) je dré 21. julija ob 11. uri predpoldne debela toča klestila po mestu skoz 20 minut, potem pa se je ob 12. uri zopet usipala in ropotala kakih 8 minut.

(Dragi konji.) Gospod Trohner, lastnik posestva Novigrad pri Dobrni, je na Dunaju umrl. Isti je v Budapešti imel obsežno konjerejstvo. Po njegovej smrti so konje razprodali po dražbi. Med živino bil je tudi žrebec z imenom »Talpra-Madžar«, tega so prodali za 16.000 gold. Konjerejcem je pa znano, da je poljedelsko ministerstvo naše v prid avstrijskemu konjerejstvu kupilo pred nekaterimi leti na Angleškem žrebca »Matchbox« za 187.000 gld.

(Sneg v juliju.) Pri Sv. Kunigundi na Pohorju je dné 14. julija po planinah ležal nov sneg.

(V Ljutomeru) so dne 19. julija pri c. kr. okrajnem sodišču razobesili belo zastavo. To je bilo znamenje, da onde niso imeli nobenega »ptiča« v kletki. Zadnjič je tako bilo pred petimi leti.

(Stava.) Neki nemški (lajtnant) poročnik stavil je 2000 kron, da bode v pol leta mladega vola tako izvezbal, da ga bode prav lahko jahal mesto konja pri vojaških vajah. Dne 2. aprila t. l. pripeljal je omenjeni častnik vola v drkališče, da bi pokazal izvozbanost svojega vola, a stave vendar ni dobil, kajti vol tekel je sicer in hodil kakor konj: korak, dir, na levo, na desno, samo v krogu se ni znal obrniti. To je prvokrat, da se je komu posrečilo vola toliko izučiti, da uboga tudi le pritisku kolen.

(Pajek) je jako velik požeruh. Neki znameniti prirodoslovec, ki se veliko peča z žuželkami, tehtal je pajka predno se je najedel in potem in prišel je do tega sklepa: V enakih razmerah moral bi odrasel človek, da bi ravno toliko pojedel ko pajek, vsak dan povžiti dva vola, 16 jarcev, 10 prešičev in štiri zaboje rib!

(Velikanska steklenica.) Na razstavi v Bordó je steklenica, ki je 40 m. visoka. Seveda ni iz celega in tudi ne z vinom napolnjena. Sestavljena je iz velikih zelenkastih sip, ki so s svincem in železom zvezane. Prav spodaj v steklenici je gostilna, v zamašku iz porobkovine pa majhna hišica.

(Varne) »Ti, Peter, zakaj pa ti zveplenko tako daleč od sebe držiš, ko luč prizigaš?« — »Veste oče, gospod učitelj so zadnjič dejali, da imam slamo v glavi, se pa bojim preblizu priti z ognjem, da se ne vname.«

(Socijalist.) Dva dečka, Janez in Primož sta se hudo stepla; ker je bil Primož močnejši, se je Janezu slabo godilo in jokaje jo ubriše domu. Na potu ga dobi gospod in ko zve, zakaj tečejo tako obilno njegove solze, mu pedari dvajsetic. Pri mož, ki je od daleč sledil Janezu, vidi to, priti in mu zuga: »Vidiš, ko bi te ne bil natepel, ne bi bil dobil dvajsetice. Ako mi ne daš polovice, te še enkrat naklestim, da boš imel dosti.« —

(Sodnik): »Ali imate še kaj povedati za vašo obrambo.« — Zatoženec: »Da, prosim; glejte pri določevanju kazni na to, da sem bil tako neumen, da sem se dal vjeti.« —

Loterijske srečke.

Dunaj, 27. julija:	38,	1,	83,	40,	19
Gradec, 27. julija:	34,	27,	86,	2,	66,
Line, 29. julija:	29,	7,	82,	73,	84,
Trst, 20. julija:	85,	32,	31,	30,	81.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 14. avgusta 1895 zvečer.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. julja.

	gl.	k.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	7	50	Špeh povejen, kgr.	—	64
Reb.	6	20	Surovo maslo.	—	72
Ječmen.	6	20	Jajce, jedno.	—	2
Oves.	6	80	Mleko, liter.	—	10
Ajda.	6	54	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	8	20	Telečje.	—	60
Koruz.	7	70	Svinjske.	—	66
Krompir.	3	—	Koltrunovo.	—	40
Leča, krtl.	10	—	Pikane.	—	3
Grah.	10	—	Golob.	—	16
Fitol.	11	—	Sene, 100 kgr.	1	78
Maalo, kgr.	—	90	Slama.	1	69
Maat.	—	66	Drva trda, 4 kub. mtr.	7	87
Špeh svič.	—	58	„ mehka, „	5	—

Album: Ljubljana po potresu.

(14. apríl 1895.)

Z 14 lepimi slikami — samo 15 kr.

Trdo vezan lep, pozlačen — samo 25 kr.

Dobiva se v Katol. Tiskarni le proti predplači po nakaznici.

Nad 50 let pripoznano za najboljšo umivalno milo.

Pravo samo z gorenjim otiskom.
Pred ponarejenim se svari.

Povesti VII. zvezek:

Andrej Kalan

izšel je ravnokar ter se dobiva komad 20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški Bukvarni in Tiskarni v Ljublani.
— Tudi III. in IV. zvezek sta še v zalogi.

Nova hiša na prodaj!

Dobro in močno zidana, na solnem kraju in blizu traku; tri minute od železniške postaje Celje, z visokim pritličjem s tremi sobami, zadaj hodnik, kleti in zemljišče za vrt. Na hiši utegne 800 gl. vknjiženih ostati. Več poré

MATEJ GORIŠEK

268 3-2

Breg, Celje.

Splošno in največje priznanje

je dosegla moja specialiteta 269 4-2

izvirno genfskih Goldin - Remontoir - žepnih ur.

Te ure se odlikujejo po svojih elegantnih okrovi, ki ostanejo jednako čisto zlatim uram popolno nespremenjeni in so jako umetno ustrojeni. — Posebno opozarjam na kakovost kolesovja, ki je vsled izvrstne konstrukcije popolnoma zavarevano proti zaprašenju in s tem vsa dosedanja dela te stroke preseže. — Vsaka ura, za katere pravični tek se dá triletno pismeno jamstvo, dobi potrdilo s številko dotične ure. — Cena kosa s trejnim Goldin-plaščem 6-50 gl. Prave Goldin verižice s sigurnostnim karabinerjem in eleg. breloketom, v Sport-, Glieder-, Marquis-, in Panzer-obliki 1-20 gl. — Posebno se pa opozarja na znane F. E. Boskopf Remontoir-Anker ure s pravim nikelnastim okrovom, nerazrušljivim kolesjem in natančnim tekom, gl. 10-—, le tako dolgo, dokler je kaj v zalogi.

Dobivajo se v založnici pravih švicarskih ur
LEON SILBERBERG, Dunaj I, Fleischmarkt 5. XII.

Razpošilja se proti povzetju. — Ceniki zastoj in franko.

Kwizdov
fluid proti protinu
Mnogoletno preizkušeno, bolečino
olajšujoče domače sredstvo. Okrepijoč
za vrtanje pred in po dolgotrajnem tekanju.
Cena steklenici 1 gld. a. v. 1/2 stekli. 60 kr. a. v. G.
332 (20 4) Glavna zaloga: 2
Okrožna lekarna v Kornenburgu.
Dobiva se v vseh lekarnah.
Paziti je na razvrsteno oznako in salta
naj se izve.

Kwizdov
fluid proti protinu

Tovarna parketov

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo vsem gospodom lesnim trgovcem, posebno
onim, kateri trgujejo s hrastovi, da naša tovarna

kupuje hrastove deščice

na vagone in jih prevzame tudi od 15 do 20 vagonov. Kup-
čija se sklone za celo leto. 266 4-3

Delavnica kleparskih, ključarskih,

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice

220 11 dve po 194 5-5

iz kositarja 12, 15, 18, 20 gld., iz medenine 22,
24, 28, 32 gld., iz topkaka 40, 50 gld.,

obhajilne svetilnice

iz kositarja po 2 gld., iz medenine po 5, 8,
10 gld.

pušice z zvončki

za pobiranje miloščine, iz kositarja po 1.50 gld.
iz medenine 5 gld.

štedilna železna ognjišča

vsa železna in tudi razna za vsidati.

!! Pokrivanje zvonikov !!

Barvanje zvonikov

napeljevanje strešnih žlebov in strelovodov.

Razne železne ograje, vrata, ogradnje za pokopališča itd.

Kovino - tiskarskih, stavbenih in kraljevijskih del.

10 Alojzij Vodnik, 228

kamenarski mojster Ljubljana

Kolodvorske ulice 33 in 34

priloga največjo zalogo na
Kranjekem: Grobne spome-
nike od gld. 10 naprej, stro-
jarske ploče od gld. 20 na-
prej, ploče za pohištvo iz raz-
nih mramorjev, mramor-mo-
zaik za tla po cerkvah, ve-
šah in lepa šmirgelosement-
ploče od gld. 2 m² naprej.

Kmetovalcem kateri se hočejo
poučiti o marširah, kar koristi
njihovemu uspešnemu gospodar-
stvu, priporočamo knjžico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Do-
biva se v "Katoliški Tiskarni"
v Ljubljani.

243

Zadnja cena.

9-6

R. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice 5

priporočam svojo zalogo gvanterna
blaga. Imenujem posebno štof in oalj za
moške obleke, kakor tudi lepo vol-
nato blago in lepi kamrik za žen-
ska oblačila. Tudi imam najnovejše
šifane in volnate rute in posebno
močno belo in rujava kotonino iz
prve tovarne, kakor sploh vse v to
307 vrsto spadajoče blago. 10-10

Zadnja cena.

Zadnja cena.

Zadnja cena.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta že 25 let s največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdrav-
nikov najbolje priznani in priporočani pravi sirup rastaplja
slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast
do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo
jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči
obliki, je jako koristno za narejanje krvi, rastopljive fos-
forno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih
otročih pospešujejo narejanje kosti. Cena steklenici Her-
babnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti
20 kr. več za ravnanje. (Polovičnih steklenic ni.) 196 20-16

Svarilo! Svarimo pred po-
naredbami, ki se
pojavljajo pod enakimi ali podob-
nimi ime in, a so vendar posvoji
sestavi in svojem učinku po-
polnoma različne od našega origi-
nalnega 23 let obstoječega pod-
fosfornasto kislega apneno-
železnega sirupa. Zabeleži naj

te sorej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni
sirup. Paxi naj se tudi na to, da je kraven stojiča
oblastveno protokolirana varstvena znamka na
vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati
niti s nižjo ceno, niti s drugimi pretvezami, da bi
kupili kake ponaredbe! 627 20-20

Osrédnja razpoložljiva za provinije: na Dunaju, le-
karna "Kur Barmherzigkeit" Neubau, Kaiserstrasse
75. Prodajajo ga gg.: lekarničarji: V Ljubljani J. Svoboda, G.
Piccoli, Ubald pl. Trnkoczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju:
J. Kupferschmied, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner,
G. Prodám, A. Schindler, A. Mizzam, lekarničar. F. Prodám, M.
Mizzam, drog.; v Brezah: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd):
E. Müller; v Celovcu: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Ko-
metter, A. Egger; v Novem mestu: A. pl. Sladovics; v Št. Vidu:
A. Reichel; na Trbiču: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Sut-
tina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini,
M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. K. Kumpf; v Ormožli:
J. Blahak; v Velikovecu: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Rath.

CENIK vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št. 9 nad 56 litrov: V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

	hektoliter
223 (24-10)	
Vipavsko belo I.	po gld. 24.— do 25.—
II.	25.— do 23 50
Vipavski Rulandec, desert	37.—
Rizling	30.—
Sipa	37.—
Vrhovec	31 50
Istrski teran, stari	16.—
novi	18.—
Istrsko belo	19.—
Istrski Refoškati	35.—
Refosko 100 but.	90.—

	liter
Vipavski vrhovec	po gld. —36
novi	—36 do —40
Vipavski Rulandec	—52
Rizling	—48
Sipa	—52
Burgundec	—70
Vrhpoljec butelj.	—32
Istrski teran, stari	—32
novi	—32
Istrsko belo	—50
Istrski Refoškati	1 20
Refosko buteljka	

Zadruge razpošiljati vzorce in vina direktno.

10 gld.

onemu, ki mi preskrbi kupca za hišo z vsem gospodarskim poslopjem vse trdno obokano, in 12 mernikov posestve.

Proda se prav po ceni ter ostane lahko polovica zneska na posestvu. Vprašanja naj se vpošiljajo:

Šentjur pri Kranju,

272 1 posta restante.

Pozor!

Svarilo!

Varujte se,

da ne bote opeharjeni pri nakupu sladne kave. Dobičkalci ljudje se vedno ponarejajo Kathreinerjevo kavo, zato ne jemljite drugih ko bale izvirne zavoje z napisom

„Kathreiner“.

Kathreiner-Kneippova sladna kava je edina zdrava in okusna primes k bolovi kavi, natorni pridelek v celih zrnih; vsaka škodljiva primes je izključena.

6-4 244

Najboljša, izredno okusna je
župnika Kneipp-a sladna kava

OCHRANNA-ZNÁMKA

v rudiških štirioglatih zavitkih s sliko župnika Kneippa.

Oelzova kava

v rudiških okroglih zavitkih. 24-15

Vsaka posebej porabljena ali pomočani namočena popolnoma navadno zrnato kavo.

Dobivata se v vsaki bolji prodajalnici.

Kjer ni zaloga, pošlje je izdelovatelj (Oelz v Bregencu) po pošti v zavojih po

4 1/2 kilograma za gld 2 10.

639 24-24

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča
po pošti.

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživiljač, krepi in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Marijaceljski liker

1 stekl. 20 kr., 6 stekl. 1 gld.
3 ducate steklenic 4 gld. 80 kr.

Nadalje za želodec:

Kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 ducate 4 gld. 80 kr.

Odvajalne ali čistilne krogličice čistijo želodec pri zabasani, skazenem želodcu. — Skatulja 21 kr., jeden zavojček s 6 skatulkami velja 1 gld. 5 kr.

Za prsa:

Zeliščni sok ali prani sirop za odraslene in otroke; raztvarja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Za trganje:

Protinski cvet (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-já

v Ljubljani zraven rotovža

in vsak dan s prvo pošto razpošiljajo. 252 24-5

Kovači, pozor!

Podpisana takoj odda spretnemu kovaču pod najugodnejšimi pogoji privredno kovačnico s enim velikim kladivom (ambosom) in dvema ježama v zakup.

Kovaču, ki je vešč v izdelovanju vsakega kmetijskega orodja ter okovanju vozov itd., je tukaj zagotovljen najlepši zaslužek in gotov dobiček.

Komur je lažna sreča mar, naj se oglasi pri meni ali pa posredovalno po e. k. poštariji na Dobrovi.

V Brezji pri Dobrovi, dne 24. junija 1894.

262 4-8

Ana Škof, štev. 35.

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo!

IG. HELLER, Dunaj,

2/2 Praterstrasse 49.

225 7